

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/166/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212214464
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1212214464.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyni : Z. Q., B. D. XXXX/X, B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká ul. č. 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, AK Nám. SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie 270,25 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. 12. 2012, č. k. 10C 151/2012-64, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Vedľajší účastník je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania a to trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 74,09 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň navrhovateľovi priznal vrátenie súdneho poplatku vo výške vo výške 9,87 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, a to po právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 23.11.2012 domáhal zaplatenia sumy 270,25 € s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom vyrovnania záväzkov zo Zmluvy o bežnom účte uzatvorenej dňa 13.1.2006, číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, medzi odporkyňou a Ľudovou bankou, a.s., ktoré boli podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.2.2008 postúpené navrhovateľovi. Pred začatím prvého pojednávania navrhovateľ zbral svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa preto konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil a vrátil navrhovateľovi krátený súdny poplatok v zmysle § 11 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že v danej veci zavinil navrhovateľ, že konanie sa muselo zastaviť. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu prvostupňový súd priznal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, a to za 1./ prevzatie a prípravu zastúpenia a 2./ písomne podanie na súd, 2 x režijný paušál + 20 % DPH, všetko podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z., ň 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18, spolu vo výške 74,09 €.

Prvostupňový súd vo vzťahu k trovám konania, priznaným vedľajšiemu účastníkovi uviedol, že vedľajší účastník v konaní preukázateľne vykonal dva kvalifikované úkony právnej služby, bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania vedľajším účastníkom by v danom konaní na ňu súd nemohol prihliadať, čo by znamenalo pre hlavného účastníka neúspech vo veci. V prípade námietky formulárových podaní treba mať na zreteli, že príprava vzoru právnej argumentácie si rovnako vyžaduje odbornú znalosť a čas na jej prípravu. Do úvahy vzal tiež akt, že návrhy proti spotrebiteľom sú masového charakteru a tiež sú formulárového typu. Argument, že za formálne a obsahovo podobné podania, ak sú podávané aj v iných právnych veciach, by účastníkom konania nemala prináležať v prípade úspechu náhrada trov konania, označil prvostupňový súd za do istej miery absurdný. Advokátovi nemôže byť na ujmu postup, ak z formálnej stránky upravuje každé podanie podobne, a tiež mu nemôže byť na ujmu, keď na podobnú situáciu používa podobnú, prípadne až identickú právnu argumentáciu.

Uvedené uznesenie napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Zastal názor, že vedľajší účastník musí byť sám - ako združenie na ochranu spotrebiteľa - z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, združenia na ochranu spotrebiteľa majú tiež možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Úmyslom zákonodarcu, ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorí budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavení a aj odborne kompetentní. Navrhovateľ dodal v odvolaní, že má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie návrhu a návrh na priznanie trov konania. Pred zaslaním oznámenia o vstupe teda vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Viaceré písomné podania vedľajší účastník tiež nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na viaceré rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach, ktoré súčasne predložil súdu ako prílohu s odvolaním. Navrhovateľ dodal, že má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov konania poukazuje na § 137 O.s.p. a na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. K uvedenému navrhovateľ poznamenal, že združenie odporkyňu v konaní nezastupuje, preto ani nemožno argumentovať v danej veci použitím ust. § 137 O.s.p., nakoľko uvedené ustanovenie priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu (napr. Centrum právnej pomoci). Ani Charta ani rozhodnutia Súdneho dvora EÚ nepoukazujú na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátom, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania za podané odvolanie vo výške 19,12 € s DPH pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 9,96 € a režijného paušálu vo výške 9,16 € s DPH, za jeden úkon právnej služby - podanie odvolania čo do výroku o trovách.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,32 €. Vo vyjadrení uviedol, že nie je dôvod na použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v danej právnej veci. Podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má Združenie vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, skutočnosť je však taká, že právnické vzdelanie má len jediná členka, avšak právnu prax nevykonáva. Združeniu nemožno upierať právo na právneho zástupcu vzhľadom na predmet ich činnosti. Združenie síce má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva,

po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných dvoch rokov však ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo združeniu finančnú podporu vo výške 4.000 €, z toho doposiaľ vyplatených len 1.000 €, ktorý obnos nepokryva ani len poštové výdavky. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a s ustálenou súdnou praxou. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré podľa dôvodovej správy k zákonu č. 332/2011 Z.z. bude okrem iného dopadať aj na sféru kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Ak teda platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť aj „rovnosť účastníkov“ ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania podľa vedľajšieho účastníka v danej veci nemôže byť sporná. V závere vyjadrenia poukázal na viaceré rozhodnutia iných krajských súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.11.2012, vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.09.2012 (čl. 48 spisu).

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, je oprávnený tzn. môže sa dať aj vedľajší účastník v konaní zastupovať advokátom. V prejednávannej veci vedľajšieho účastníka zastupoval advokát na základe plnomocenstva. Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že právo vedľajšieho účastníka resp. ústavné právo každého - vrátane vedľajšieho účastníka na právnu pomoc vyplývajúce z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nepopiera a ani nespochybňuje. Avšak v prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí však počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Preto skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a už vôbec to neznamená odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolačný súd považuje záver prvostupňového súdu o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za nesprávny, hoci v prejednávanej veci vzniklo v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi. Správne mal prvostupňový súd o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s odôvodnením, že tieto nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí súd vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom resp. či vôbec boli vynaložené. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne.

V predmetnej právnej veci vedľajší účastník resp. právny zástupca vedľajšieho účastníka spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh, s tým, že ak bol v predmetnej právnej veci vydaný platobný rozkaz, podáva voči nemu odpor, v ktorom namieta neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a z opatrnosti vznáša námietku premlčania žalovanej pohľadávky. Tiež si uplatnil náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si v podaní zo dňa 16.10.2012 označenom ako Vyjadrenie vedľajšieho účastníka (č.l. 54 a nasl. spisu) zotrval na vznesenej námietke premlčania uplatnenej pohľadávky a uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 15.10.2012 spolu vo výške 74,09 €. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. V prejednávanej veci vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 16.10.2012 taktiež vzniesol námietku premlčania. Nemožno však dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal návrh späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko späťvzatie návrhu na začatie konania je dispozičným právom navrhovateľa, keď v predmetnej veci ku späťvzatiu návrhu došlo bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na uvedené je potom námietka navrhovateľa uplatnená v odvolaní, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, dôvodná. Rovnako dôvodná je aj odvolacia námietka navrhovateľa, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Zároveň je nutné poukázať na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS - je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, čo znamená, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Preto odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako

navrhovateľa vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení (vznesenie námietky premlčania), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Právne irelevantné je tvrdenie vedľajšieho účastníka o tom, že podľa ust. § 137 O.s.p. mu náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom výslovne patrí. Podľa ust. § 137 O.s.p. medzi trovy konania okrem iného patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. V prípade, že by bol názor vedľajšieho účastníka správny, tak by nepriznanie trov konania v každom jednom prípade znamenalo porušenie ust. § 137 O.s.p. Toto ustanovenie pritom len exemplifikatívne vymenúva jednotlivé druhy trov konania, pričom na ich priznanie je potrebné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 a nasl. O.s.p., medzi ktoré patrí aj účelnosť vynaložených trov konania. Navyše vedľajší účastník ako združenie na ochranu práv spotrebiteľa nie je v prejednávanej veci právnickou osobou oprávnenou zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Vystupuje len v pozícii vedľajšieho účastníka a v zmysle § 93 ods. 4 druhá veta O.s.p. koná sám za seba. Ako právnická osoba oprávnená zastupovať v konaní by vystupovalo len v prípade, že by mu účastník konania udelil plnomocnenstvo na zastupovanie, čo však v prejednávanej veci nebolo preukázané a vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu.

Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ, na obsah ktorého poukázal vo svojom odvolaní vedľajší účastník, odvolací súd uvádza, že Súdny dvor EÚ v tomto rozsudku ustálil, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania a/alebo zastupovanie advokátom. Z uvedeného rozsudku však nevyplýva, že by vedľajší účastník ako právnická osoba založená na ochranu práv spotrebiteľa, mal vo všetkých konaniach, do ktorých vstúpi, právo na náhradu trov právneho zastúpenia bez splnenia podmienok vyžadovaných Občianskym súdnym poriadkom, a teda okrem iného aj účelnosti vynaložených trov konania.

Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ vo svojom odvolaní a vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukazujú, uvádza, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka v predmetnej právnej veci neboli účelne vynaložené, a preto mu nevzniklo právo na ich náhradu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka nevykazuje známky vecnej správnosti, pretože trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami. Úkony, za ktoré si v konaní uplatnil vedľajší účastník právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal podľa podaného vyčíslenia náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní za podané odvolanie vo výške 19,12 €, ktoré uložil

vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa do troch dní.

Trovy odvolacieho konania predstavujú teda odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby a to písomné odvolanie doručené súdu dňa 20.12.2012, keď odmena advokáta za 1 úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 9,96 € aj s DPH ; režijný paušál 9,16 € aj s DPH., t.j. v uplatnenej výške 19,12 €.